

kommer mig correctere, at fastsætte som Minimum et saadant Beløb, der altid skulde være sikret for Majoritet.

Den anden Forandring gaaer ud paa, at Procenterne skulde noget nedsættes. Jeg tillod mig ligeledes under den foregaaende Behandling at udtale den Mening, at de pCt., der da vare foreslaaede for Jordeicommissbestyrelsen, vare noget vel høje, og jeg troer, at det Beløb, der nu foreslaaes i Endringsforslaget, kan anses for at være mere passende. Endelig er der i Endringsforslaget indkommet en ny Forskrift, der efter min Mening er nødvendig, naar Loven skal bringes i Anvendelse; der er nemlig fastsat, hvorledes man skal beregne disse Procenter, naar der ved Siden af den constante Kjøbesum ogsaa er betinget ved Salget en aarlig Afgift. Hvis man ingen saadan Regel havde, vilde man aldeles savne Veiledning om, hvorledes man skulde bære sig ad dermed. Der indeholdes nu i Endringsforslaget den Regel, at der skal tages Hensyn til Capitelstarten for de sidste 24 Aar; hvis intet Saadant var foreffrevet, kunde Ministeriet ligesaavel tage Hensyn til Capitelstarten for det sidste Aar, for 5, for 10 Aar, fort sagt for hvilken som helst Tid, og meget forskjellige Regler kunde altsaa blive fulgte, for at udfinde, hvilket Procentbeløb der kan indrømmes af den Deel af Kjøbesummen, som er ansat til en aarlig Afgift i Korn.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gik man over til Afstemning, hvorved:

Forslag af Bardenfleth, Friis, Krabbe, J. E. Larsen, Lüttichau, Nyholm og Unsgaard:

At istedetfor nuværende § 3 sættes:

„Af de indkomne Kjøbesummer er Bestyrelsen berettiget til at erholde, naar han sælger til Fæsterne, disses Livsarvinger eller Svigerbørn, 12 pCt., og ellers 8 pCt., dog kun forsaavidt disse Procenter kunne udredes af, hvad Kjøbesummen overstiger Minimum efter § 2. Er der betinget aarlig Afgift i Penge eller Korn af Stedet, bliver samme at capitalisere til det 25-dobbelte Beløb, og Procenter kunne da ogsaa beregnes af dette Beløb, forsa-

avidt de kunne udredes af Kjøbesummen uden at angribe dens Minimum. Kornafgiftens Værdi beregnes efter Gjennemsnit af de sidste 24 Aars Capitelstarte, saaledes at de tvende højeste og laveste Aar udslydes.“

vedtoges med 23 Stemmer mod 11.

Formanden: Den nu vedtagne § 3 vil saaledes være at sætte istedetfor Lovforslagets § 3.

Vi gaae derefter over til Endringsforslagene til § 4, der i Forbindelse med selve Paragraphen sættes under Forhandling og paa følgende Afstemning.

Kirke- og Underviisningsministeren: Skjøndt det paa Endringsforslagslisten er opført, at det er Indenrigsministeren, der har stillet det Forslag, der findes under Nr. 5, saa skal jeg dog bemærke, at det fornemmelig er i en anden Egenskab, at jeg har interesseret mig for denne Gjenstand. Det er kun ubetydelige Bondeeiendomme, der sortere under mig i Egenskab af Indenrigsminister. En stor Deel af de Stiftelser, hvorunder der hører betydeligt Bøndergods, sortere ikke under Indenrigsministeriet. Forresten kan der være en og anden Bondeeiendom, der ogsaa hører under Indenrigsministeriet; saaledes kunne enkelte Fattigstiftelser have noget Bøndergods, som altsaa vil sortere under Indenrigsministeren. Men især har Sagen interesseret mig i Egenskab af Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Hvad det egentlige Kirkegods angaaer, saa er det største deels mindre vigtigt i den omhandlede Henseende; Lovbestemmelsen vil i alt Fald kun under særlige Omstændigheder kunne anvendes paa samme; thi Kirkerne ere, som bekendt, i Almindelighed private Eiendomme, og, uagtet den private Mand ikke kan sælge enkelte Dele af Kirkegodset uden med Kirkeministeriets Samtykke, der maa paasee, at Kirkens Bedligeholdelse ikke lider noget ved de Forandringer, der foregaae med Kirkens Gods, saa er det dog fornemmelig Staterens Samtykke, der behøves, og Kirkeministeriet kommer da kun til for at paasee de secundære Interesser. Derimod er der endnu Præster og andre Beneficiarer, der eie Bøn-